

įveskite...

30

11 2012

Advento vainikas

Parapija

Adventas

0 komentarų

[A+]/[A-]

Titulinis

Parapija

Skaitiniai

Skelbimai

Naudinga

Kontaktai

Atmintinės

Fotogalerija

Sakramentai

Dienos šventasis

Videogalerija:

Advento vainikas, Lietuvoje pamažu populiarėjantis, yra vokiškos, arba tiksliau – germaniškos kilmės. Jo pradžia nėra labai aiški. Etnografi tvirtina, kad germanų gentys trumpiausiomis metų dienomis nuimdavo nuo vežimo ratus ir ant jų įtaisydavo žibintus, taip skatindamos metų ratą apsisukti šviesos link. Žalumynų vainiko su žvakėmis, kurios uždegamos Advento laikui švęsti idėja, atrodo, priklauso vokiečių liuteronų pastoriumi Johanui Heinrichui Wichernui. Jis dirbo su miestų vargšais ir įsteigė mokyklą neturtingiems vaikams. Advento metu vaikai vis klausdavo, ar jau atėjo Kalėdos. Pastorius ant vežimo rato pritvirtino vainiką, o jame įtvirtino 19 mažų raudonų žvakučių ir 4 dideles baltas. Kiekvieną Advento dieną būdavo uždegama po raudoną žvakelę, o sekmadieniais – baltą. Kalėdos

ateidavo, kai būdavo uždegama paskutinė žvakė.

Paprotys netruko išplisti protestantų bažnyčiose, bet buvo atsisakyta mažų žvakelių ir paliktos tik didžiosios, žymnios Advento savaitės. Kartais vainike tvirtinamos 4 žvakės, o jo centre dar viena. Tada keturios vainiko žvakės uždegamos per Advento sekmadienius, o vidurinioji – per Kalėdas. Vainikas paplito šeimose, krikščioniškose įstaigose, bažnyčiose.

Iš vokiečių protestantų advento vainiko paprotį dvidešimtojo amžiaus pradžioje perėmė vokiečių katalikai, kurie jį išplatino JAV, kur buvo daug katalikiškų vokiečių misijų. Visame katalikiškame pasaulyje Advento vainiką išpopuliarino popiežius Jonas Paulius II, kurio pontifikato metu Advento vainikas pradėtas įrenginėti šalia Šventojo Petro aikštėje statomos prakartėlės ir Kalėdų eglės.

Taigi Advento vainikas – tai savotiškas kalendorius, ženklinantis artėjančią Kalėdų šviesą, nes su kiekvienu Advento sekmadieniu vainikas vis šviesesnis – iš pradžių dega viena žvakė, paskui dvi, trys ir – keturios...

Vainiko žvakės tradiciškai būdavo trys violetinės ir viena rožinė – pagal iki Vatikano II naudotas liturgines keturių Advento sekmadienių spalvas (Trečiąjį sekmadienį, vadinamą „Gaudete“ būdavo naudojami rožinės spalvos liturginiai rūbai). Dabar žvakės naudojamos ir visos vienos spalvos – baltos, raudonos, violetinės ar mėlynos.

Vainiko žvakės namuose uždegamos šeštadienio vakare, kai prasideda liturginis sekmadienio laikas. Gražu šiai apeigai surinkti visą šeimą ir žvakės uždegimą pradėti malda.

Advento metu vainikas uždegamas prieš vakarienę, irgi sukalbant maldelę. Galima skaityti sekmadienio skaitinius, arba pasinaudoti šiomis maldomis:

ADVENTO VAINIKO ŽVAKIŲ MALDOS

Pirmasis sekmadienis (uždegant pirmąją žvakę)

Pranašų žvakė – Iz 9, 1: „Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžią šviesą, gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė“.

Šis vainikas su keturiomis žvakėmis – tai Advento simbolis. Evangelijos įkvėpta, Bažnyčia su degančiais žiburiais budi ir laukia Viešpaties atėjimo. Adventas – trumpiausių metų dienų ir ilgiausių naktų metas, todėl ir mes dabar pasiilgstame šviesos, mokomės ją branginti ir dėkoti už ją pasaulio Kūrėjui. Melskime dangaus Tėvą, kad Jis palaimintų šį Advento vainiką ir mūsų pastangas parengti savo širdis Jo Sūnaus atėjimui.

(Uždegus pirmąją žvakę)

Dieве, mūsų Tėve! Tu pamilai šią žemę ir jos gyventojus, todėl atsiuntei savo Sūnų, kuris tapo mūsų Broliu ir, gelbėdamas mus, atidavė savo gyvybę ant kryžiaus. Tačiau Tu, Tėve, prikėlei Jį iš mirties ir išaukštinau, kad mes visuomet galėtume su pasitikėjimu ir viltimi žvelgti į Tave. Tavo Sūnus Jėzus yra gyvas čia, mūsų bendruomenėje, ir Tu nuolat kvieti mus Jį atpažinti ir pamilti. Šiandien mes pradėdami švęsti Adventą – džiaugsmingo laukimo, budėjimo, atsinaujinimo dienas. Ši uždegta žvakė tegul liudija mūsų troškimą priimti Jėzų į savo širdis ir drauge su Juo Tave garbinti, Tau dėkoti, visų žmonių Tėve. Tu per amžius esi didis savo gailestingumu ir meile. Amen.

Antrasis sekmadienis (uždegant antrąją žvakę)

Betliejaus žvakė – Mch 5, 1: „O tu, Efratos Betliejau, mažiausias tarp Judo kaimų, iš tavęs man kils tas, kuris valdys Izraelį: jo kilmė siekia senų senovę, seniai praėjusius laikus“.

Uždegdami antrąją Advento žvakę, mes prisimename savo tikėjimo protėvių giesmę: „Viešpatie, tavasis žodis yra mano žingsniams žibintas, šviesa mano takui“ (Ps 119). Amžinasis Dievas ir šandien nepaliauja kalbėjęs mums ir laukęs mūsų atsako. Mes meldžiame sau atvirumo bei drąsos priimti Dievo žodį ir pagal jį gyventi. Mes pasitikime Viešpaties pažadu nuskaidrinti gaubiančias žemę sutemas ir atnaujinti žmonijos veidą.

(Uždegus antrąją žvakę)

Dangaus Tėve! Sukūręs pasaulį ir žmonių ir žmonių giminę, Tu per visus amžius ieškojai kelių į žmogaus širdį. Iš kartos į kartą Tu kalbini išrinktąją Izraelio tautą savo nuostabiais darbais ir savo įkvėptųjų pranašų

KAZOKIŠKIŲ *itc. Mergelių*
Marijos Mergelių
BAŽNYČIA

žodžiais. O kai prisiartinio malonės metas, Tu prabilai per savo mylimąjį Sūnų, gimusį iš moters, ir viskuo, išskyrus nuodėmę, tapusį panašiu į mus. Tai buvo Tavo svarbiausias Žodis, Tėve, nes per Jį pamatėme, koks esi mums ištikimas ir geras. Visi šventieji Raštai išsipildė Jame, o tūkstantmečius trukę žmonijos lūkesčiai ir viltys tapo didinga tikrove, kai savo krauju nuplovęs mūsų kaltes, Jis dosniai išliejo mums savąją Dvasią. Mes laukiame tos dienos, kada galėsime išvysti Tave, Dieve, veidas į veidą, ir amžinai džiaugtis Tavo šviesoje. Amen.

Trečiasis sekmadienis (uždegant trečiąją žvakę)

Piemenėlių žvakė – Lk 2, 9-10: „*Jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos nutvieskė Viešpaties šlovės šviesa. Jie labai išsigando, bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai“.*

Šiandien įsižiebs dar viena žvakė Advento vainike. Dar daugiau šviesos pasklis aplinkui. Bažnyčia šį sekmadienį apaštalo Pauliaus žodžiais skelbia: „Viešpats yra arti“. Prašykime malonės, kad galėtume pajusti Kristaus artumą, Jo meilę ir bičiulystę. Kiekviena gyvenimo akimirka mums dovanoja susitikimą su Kristumi. Kai klausomės Jo žodžių, kai mylime vienas kitą, kai drauge meldžiamės ir dalijamės Šventąją Eucharistijos Duoną, Jis yra su mumis.

(Uždegus trečiąją žvakę)

Danguis Tėve! Tu nenorėjai būti savo vaikams tolima ir šalta žvaigždė visatos platybėse, abejingas ir nebylus pasaulio stebėtojas. Prabilęs iš degančio krūmo, Tu pranašui Mozei pasakei savo vardą: „Aš esu, Kuris esu“. Per visą žmonijos istoriją Tu buvai su mumis ir dėl mūsų. Tavo pėdomis išmarginti visi žemės takai. Tuėjai į tremtį, į vergiją, į dykumą, kad guostum ir stiprintum savo tautą. Didžiausi žmonių giminės nusikaltimai nesugriovė Tavo palankumo mums: nedėkingam ir neištikimam kūdikiui Tu iš naujo tiesei draugystės ranką, nes Tavo širdis, Tėve, negalėjo nemylėti mūsų. Mes patyrėme brangiausią Tavo artumo ženklą, kai Tavo Viengimis Sūnus tapo Žmogaus Sūnumi, kad pasiliktų su mumis iki laikų pabaigos, vesdamas į Tavo meilės prieglobstį. Amen.

Ketvirtasis sekmadienis (uždegant ketvirtąją žvakę)

Angelų žvakė – Lk 2, 11-12: „*Šiandien jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ēdžiose*“.

Šį sekmadienį degs visos keturios Advento žvakės – mūsų atgimusios vilties, atnaujinto pasitikėjimo ženklas. Kaip šie žiburiai vienas po kito plėtė šviesos ratą tarp mūsų, taip ir mes patys esame pašaukti gerumo spinduliais persmelkti pykčio, neapykantos, susvetimėjimo tamsybes. Tik tada pasaulis pažins ir priims Kristų, kai mes kiekvienas tapsime „šviesos vaikais“ ir savo gyvenimu liudysime Dievo gailestingumą ir meilę.

(Uždegus ketvirtąją žvakę)

Šventasis Tėve! Tavo Viengimis Sūnus Jėzus prisimėmė mūsų trapią žmogišką prigimtį, kad mes per Jo dievybę galėtume būti panašūs į Tave. Tapdamas visų tarnu ir mylėdamas mus iki galo, iki kryžiaus mirties, Jėzus įkūnijo Senosios Sendoros pranašų viltį, kad lauktasis Gelbėtojas išgydys žmoniją savo žaizdomis. Kai Tu išaukštinau Jėzų savo dešinėje, mes pamatėme, Viešpatie, kad ne maldų ir aukų gausybė teikia Tau šlovę, bet sugraudinta ir nuolanki širdis. Per savo Sūnų, atiduotą į žmonių rankas, Tu apreiškei meilę, kuri gali išgelbėti pasaulį ir mus visus priartinti prie Tavęs, Tėve. Laukdami Tavo Sūnaus garbingo atėjimo, mes dėkojame Tau už malonę būti Tavo vaikais. Palaimink mūsų pasiryžimą nešti pasauliui Jėzaus Kristaus Gerąją Naujieną ir liudyti Tavo prisiartinusią karalystę. Amen.

(Advento vainikas ir žvakės – parapijos, o ypač šeimos tradicija. Žalias vainikas gali būti supintas iš eglišakių, kankorėžių ir pan., paprastai puošiamas kaspiniu ir penkiomis žvakėmis. Vainiką turėtų puošti trys violetinės ar melsvo atspalvio žvakės ir viena rožinės spalvos (trečiojo sekmadienio). Viduryje – balta žvakė, uždegama per Šventas Kalėdas, reikia žmonijos laukiamą jau atėjusį ir vis ateinantį Jėzų Kristų).

Spausdinti

Dalintis:

Facebook

Twitter

Print

Email

Google

Daugiau susijusių straipsnių...

1. IV Advento sekmadienis
2. Advento pamąstymai
3. Advento mąstymai kiekvienai dienai

[top]